

HØRINGS UTTALELSE

FRA

***GRUPPEN TIL FAMILIENS
SELVSTENDIGE RETT (GFSR),***

REDD VÅRE BARN (RVB)

OG

BARNASRETT.NO

OVERFOR

**FORSLAG TIL ENDRINGER
I BARNEVERNLOVEN**

HVA MED OBJEKTIVITET?

Formålet med denne uttalelsen er primært å vise at tenkte endringer i barnevernloven bygger på «sandgrunn»: Det er store mangler i forskningsgrunnlaget.

Vi går også inn på internasjonale avtaler og menneskerettigheter som Norge har forpliktet seg til å følge. Norges ignorering av- og arroganse overfor respektive, skal frem i lyset.

Det virker ikke være interessant for departementet å forholde seg til familienes og foreldrenes synsvinkler. Det er ikke demokratisk at ikke ALLE parter skal få verken uttale seg, eller delta i samfunnsdebatten. Det foreldrenes biologisk betingede følelser for barna får frem, er av aller største betydning for barns liv og helse.

Det som presenteres i Del 2 (s. 12), er lett tilgjengelig forskning og fakta presentert på internett og også i norsk media; ofte fulgt av debatt. Det finnes altså ingen grunn til at Barne- og likestillingsdepartementet ikke skal kjenne til disse fakta.

Likevel finnes det ikke mye som tyder på at departementet kjenner til dette. Tvert imot agerer departementet som om en mengde forskning av høy kvalitet ikke finnes.

Det er alarmerende om det skyldes at ideologi og ønsket om makt får undertrykke forskningsbasert- og annen viten.

Siterer fra Høringsnotat - Forslag til endring i lov 17 juli 1992 nr 100 om barnevernstjenester:

Departementet vil understreke betydningen av tidlig intervensjon overfor barn i risikosituasjoner. Forskning på dette feltet er entydig i forhold til å anbefale tidlige tiltak overfor denne gruppen barn for å forebygge senere omsorgssvikt og atferdsvansker. (S. 50-51)

Dette er EN feil. Det er uakseptabelt med slike feilaktige påstander. Departementet bygger på mange feil premiss. Dermed virker resultatet (les: lovutforming) tilfeldig. Om det reelt sett ER tilfeldig, er en annen sak.

De tenkte lovendringene vil være en alvorlig svekkelse av barns- og foreldres rettsikkerhet – en svekkelse av familiens selvstendige rett. Det vil også være en økning i statens og kommunenes makt over individ og familie.

«FORSKNINGSTOLKNING»

Problemstillingen vi står overfor, kan også illustreres med noen ord fra Jan Arild Snoen, Minerva ⁽¹⁾:

"Ingen journalister synes å bry seg om å sjekke den tolkningen av forskningen som interessegrupper serverer dem. Disse tolkningene dukker etter hvert opp i offentlige dokumenter, og som "sannheter" servert av autoriteter."

Slike "sannheter" virker ligge til grunn når barne- og likestillingsminister Anniken Huitfeldt tar "et

helhetlig grep om barnevernloven gjennom en rekke endringsforslag." ⁽²⁾

"Altfor mange har fastlåste holdninger til hva som er «god nok» omsorg for barn. Det kan få katastrofale følger i barnevernssaker, skriver" Stein Erik Ulvund Professor dr. philos. Universitetet i Oslo." ⁽³⁾

Som vi skal se i del 2, så kan man ikke dokumentere det pressgruppene hevder: At barn på gruppenivå får det bedre av tvangsinngrepene i hjemmene. Tvert imot finner man både evidens og sterke argumenter som tilsier at man skader familier og driver selvmordene opp. Mest hos barn og kvinner.

Er det da ikke etisk å stoppe opp å tenke, og forholde seg til kvalitets-forskningen som de store pressgruppene ikke roper ut?

Del 1

KORTFATTET KOMMENTAR TIL PUNKTENE I DEPARTEMENTETS FORSLAG TIL ENDRING

Før vi går inn på forskningens utvikling, kommenterer vi en del punkter i «Høringsnotat - Forslag til endring i lov 17 juli 1992 nr 100 om barnevernstjenester».

Dette er ikke utfyllende. Det ville blitt for omfattende.

Innrykkene er sitat fra departementets høringsnotat. Samt for f.eks diverse sitat fra internasjonale forpliktelser og dom i Adele-saken.

1. FORSLAG OM UTVIDET KRAV OM BEGRUNNELSE I SAKER OM ETTERVERN (Se s. 5-6)

Her er det ingen ting som tyder på at man vil arbeide for å styrke bånd til familie og slekt. Dette er jo gjerne ruinert gjennom barnevernets agerende tidligere. Tvert imot vil man øke ungdommens biologiske rotløshet.

Vi foreslår at man tar hensyn til barns behov for tilhørighet og "ettervern" allerede ved utmåling av samvær ved sak om omsorgsovertakelse. I dag praktiseres minimums-samvær mellom barn under offentlig omsorg og den biologiske familien. Det annføres av kommunene at barnet kun skal "ha kjennskap til sin biologiske familie". En slik praktisering er hovedårsaken til at barnevernsbarn er så dårlig stilt hva angår nettverk ved myndighetsalder.

Det er av avgjørende betydning for barns identitetsutvikling i tenårene og deres videre liv at forholdet til den biologiske familien blir godt ivaretatt i den tiden barnet er under offentlig omsorg. Det bør vektlegges og legges til rette for hyppige samvær i en mest mulig naturlig situasjon, slik at familiebandene kan styrkes til barnets beste. Det er ingen grunn for at barnets kontakt med foreldrene og den øvrige biologiske familien må begrenses etter at barnets behov for omsorg og trygghet er ivaretatt.

Dersom båndene mellom fosterbarn og den biologiske familien ble opprettholdt og det ble lagt til rette for for å utvikle forholdet til tross for omsorgsovertakelsen, så ville behovet for ettervern etter barnets 18-årsdag blitt betraktelig redusert.

Ved å innføre en slik begrunnelsesplikt for hvorfor ungdommen ikke trenger hjelp, sikrer man at barneverntjenesten foretar en grundig vurdering av om etterverntiltak skal iverksettes, og at den synliggjør hvilke vurderinger som er foretatt. (s. 6)

Dette kan også øke hjelpeløshet. F.eks. som ved langtids arbeidsledighet.

2. FORSLAG TIL REGULERING AV SENTRE FOR FORELDRE OG BARN (MØDREHJEMMENE)

Vi mener at det er viktig å differensiere mellom de ulike tiltak som i dag hjemles i § 4-4 som frivillig hjelpetiltak, etter grad av tvang. Plassering i sentre for foreldre og barn (mødrehjem)

kan ikke falle inn under minste inngreps prinsipp, fordi inngrepet i livene til familiene det gjelder er betydelig. Det å flytte inn på et mødre hjem er sterkt begrensende i forhold til den enkeltes frihet.

Først og fremst bygger selve "tiltaket" på hva man må erkjenne at er frivillig tvang, da trusselen om å bli fratatt barn oftest er utslagsgivende for samtykke. Det har utviklet seg en praksis ved mødre hjemmene i retning av utredningsarbeid for barneverntjenestens som et ledd i prosess for omsorgsovertakelse. Dette må brukerne bli informert om på forhånd.

For de fleste innebærer en mødre hjemsplassering flytting til nytt og ukjent sted, langt borte fra jobb, skole, familie og nettverk. Dette er unødvendig stressende og belastende i en kanskje fra før sårbar fase. Vi er derfor meget negative til bruken av sentre for foreldre og barn.

Opphold i mødre hjem krenker den enkelte brukers rett til privat- og familieliv i en grad som utelukkende kan aksepteres som del av soning av fengselsstraff. Det kan videre ikke aksepteres at brukere som ikke soner fengselsstraffer blir nektet å trekke samtykket og flytte ut av institusjonen sammen med barnet sitt, slik det praktiseres i dag.

Departementet mener at sentre for foreldre og barn har høy kompetanse og utgjør et viktig alternativ i barnevernets tiltaksapparat. Tilbudet er differensiert og fleksibelt, noe som blant annet innebærer at man kan tilpasse tilbudet til familiens behov. (s. 11)

Dette er det ingen grunn for å mene. Erfaringene våre er tvert motsatt.

Departementet vurderer det slik at tiltakene som tilbys i sentre for foreldre og barn, ikke i vesentlig grad griper inn i foreldres eller barns rettigheter og plikter. Dette utgangspunkt bygger på at tiltaket er frivillig, og at foreldrene (og barnet) når som helst kan avslutte tiltaket ved å trekke sitt samtykke tilbake. (s. 12)

Tvangen mot primært kvinner er fornedrende og krenkende. De får gjerne ordre fra barnevernet om å møte opp eller bli fratatt sitt/sine barn. Dette kaller man «frivillighet». Under et ekstremt psykisk press mht å prestere å være perfekte foreldre overvåkes og filmes de. Det kan ikke fungere!

Alle beboere bør, på linje med andre hjelpetiltak, undertegne en skriftlig samtykke-erklæring hvor det fremgår at man står fritt til å trekke sitt samtykke tilbake. (s. 12)

Det er utpressing. En mor kan ikke gamble med å miste sitt barn. dermed tvinges de til å skrive under. Det er ingen grunn til å tro at brukerne flytter inn på slike steder uten tvang. Hvorfor skulle de det? Hvorfor skulle vanlige folk ha tro på slike opplegg?

Så lenge barnevernsansatte ikke må stå til ansvar for sine handlinger, så er det ingen grunn til at gode intensjoner vil fungere i praksis.

3. FORSLAG OM LOVFESTING AV INDIVIDUELL PLAN I BARNEVERNET

Barneverntjenesten må forpliktes til å invitere og inkludere de biologiske foreldrene i ansvarsgruppen som er opprettet rundt barn som er under offentlig omsorg. De biologiske foreldrene skal fortsette å ha foreldreansvar selv om de er fratatt den daglige omsorgen for barnet sitt, og må ikke forhindres i å utøve sitt foreldreskap. Foreldrene skal fortsette å ha en aktiv rolle i forhold til spørsmål vedrørende barnet sitt. Barnelovens tolkning av foreldreansvar må her komme til anvendelse.

Foreldrene skal samtykke i planen. Hensynet til barns egen rett til å delta i saken, jf. bvl. § 6-3, tilsier at barnet selv skal få anledning til å uttale seg om innholdet i planen og evalueringen av den. Barnets synspunkter skal tillegges vekt i tråd med alder og modenhet. (s. 24)

Etter dagens praksis, så vet vi at det vil bli framsatt trusler om foreldrene ikke er enige i planen: «Skriv under, eller mist barnet.»

Barnet lytter man gjerne ikke til. Derimot lytter man til psykologer som uten dokumentasjon hevder barna er manipulert av foreldrene. På dette og andre grunnlag, forkaster man barnerøsten.

Dersom barneverntjenesten har overtatt omsorgen for barnet etter bvl. § 4-8 andre eller tredje ledd eller § 4-12 vurderer departementet det slik at barneverntjenesten i kraft av å ha den daglige omsorgen for barnet har kompetanse til å samtykke på barnets vegne til individuell plan. (s. 24)

Det er ofte lite som tyder på at barnevernet respekterer barnets syn. Barnets syn vil ofte stride mot barnevernets gjerne feilaktige oppfatning. Om barnet er kritisk til barnevernets håndtering, så får vi «bukken og havresekken». Dette er direkte farlig for barns helse.

Man undrer også over hvilke kompetanse det finnes til slike individuelle planer.

4. FORSLAG OM PLIKT FOR BARNEVERNTJENESTEN TIL Å GI TILBAKEMELDING TIL MELDER

Pr i dag fungerer ikke dette, og en mengde sensitiv informasjon og injurierende beskyldninger flyter rundt i systemet og til slekt, naboer og hvem det måtte være som blir kontaktet av barnevernet, eller som kontakter respektive.

Vi kan under ingen omstendighet akseptere at barneverntjenesten gis plikt til å gi tilbakemelding til melder utover den muligheten som ligger i dagens lovverk. I motsatt fall vil det åpne opp for en praktisering som grovt vil krenke retten til respekt for familieliv (EMK art 8). Melders ev. behov for tilbakemelding kan her ikke bli vektlagt. Den enkelte barnevernpedagog eller -leder kan naturligvis ikke vurdere hvorvidt en bekymringsmelding er sjikanøs eller ikke. Det skal ikke gis opplysning til melder om hvorvidt det er opprettet undersøkelsessak eller tiltak. Det er avgjørende for tilliten til det offentlige at taushetsplikten opprettholdes slik den er ment å være i dag.

Vi er dertil også skeptisk til informasjonsflyten som allerede blir praktisert innad i systemet; mellom ulike offentlige etater, mellom det offentlige og private aktører, og mellom ulike kommuner.

Plikten til å gi en generell tilbakemelding er foreslått å gjelde uavhengig av om meldingen kommer fra et offentlig organ eller yrkesutøver med opplysningsplikt til barnevernet, eller om meldingen kommer fra en privatperson. Tilbakemeldingen kan imidlertid unnlates eller begrenses dersom meldingen er "åpenbart grunnløs" eller der "andre særlige hensyn" taler mot at barneverntjenesten gir en slik generell tilbakemelding. (s. 29)

Vi skal altså ha en dramatisk forverring, hvor sensitiv informasjon pliktes å leveres ut til folk som kynisk baktaler og angir sine medmennesker. Disse som får informasjon, har man ikke reell mulighet til å kreve taushetsplikt fra. Kort sagt: Et eldorado for skravlekjerringer og deres mannlige tilsvaregheter. Dette er rett og slett en skam. Som maktmiddel overfor familiene fungerer det sikkert. Man klarer nok å drive folk både fra forstanden og inn i det såkalte barnevernet.

Hva mener departementet at man kan *dokumentere* at makten til å eksponere privatliv skal bevirke?

Hvordan skal man klare å begrense spredning av sensitive opplysninger? Man klarer det jo ikke nå.

Alternativet ”åpenbart grunnløs” vil særlig være aktuelt i forhold til meldinger som fremstår som sjikanøse. Alternativet ”andre særlige hensyn” vil omfatte andre tilfeller der hensynet til familiens privatliv tilsier at tilbakemelding unnlates. (s. 29)

Hvordan skal det såkalte barnevernet *føle* seg frem til motiv? Og hvordan skal de *føle* når familiene vil ha privatliv?

Ulempen med å innføre en plikt for barneverntjenesten til å gi tilbakemelding til melder er at en slik plikt nødvendigvis vil måtte føre til en viss spredning av taushetsbelagte og personsensitive opplysninger om barnet og familien. Samtidig vil melderer allerede være kjent med familien og de forhold rundt barnet som er årsaken til at melding ble sendt. (s. 29)

Erfaringen tilsier at meldere gjerne ikke kjenner mye til familien, men til baktalelser, fantasifulle tolkninger og fiendtlig mobb.

Hvordan skal det såkalte barnevernet vite at motivene for å tenke en mengde stygge tanker om naboens forhold til barna, er vannet som renner fra naboens tomt og inn i garagen?

5. FORSLAG OM Å UTVIDE BARNEVERNETS ADGANG TIL Å GI OPPLYSNINGER TIL YRKESUTØVERE ETTER LOV OM HELSEPERSONELL M.V.

Et problem er jo at det barnevernet står for, er svært subjektive oppfatninger og har lite å gjøre med noe vi kan kalle «fag». Hvorfor spre slikt?

Barneverntjenestens adgang til å gi opplysninger til helsepersonell må begrenses, ikke utvides. Vi er kjent med misbruk av denne adgangen til å gi opplysninger, noe som har ført til at brukere er blitt unødvendig stigmatisert og mistenkeliggjort.

Departementet foreslår at presiseringen skal gjelde i forhold til yrkesutøvere som omfattes av helsepersonelloven. Dette innebærer at endringen vil omfatte opplysninger til personell med autorisasjon etter helsepersonelloven § 48 eller lisens etter § 49, jf. helsepersonelloven § 3 første ledd nr. 1, som for eksempel leger, psykologer og tannleger. (s. 32)

Å gi ansatte i barnevernet muligheter til å spre sensitiv informasjon til f.eks tannleger, er å legge opp til de mest subjektive samspill mellom etater. Vi er jo kjent med de utrolige idéene om at tannleger skal se sexmisbruk på barns tenner. Det er bedrøvelig at departementet legger opp til sosial stigmatisering, mobbing og grove karakter- og justismord. For det er hva man kan vente når hull i tennene i følge (departementets?) «fagfolk» nå skal ha fantasifulle koblinger til penis(er).

På RVB er dette tema for det mest blitt behandlet under Månedens Idiot, hvor denne skandaløse trenden naturlig hører hjemme.

6. FORSLAG OM ØKT BRUK AV ADOPSJON SOM BARNEVERNILTAK

Dersom barnets foreldre er i live må adopsjon aldri forekomme uten deres samtykke. Økt bruk av adopsjon oppfattes som en krigserklæring mot den biologiske familien og det biologiske prinsipp.

Det er ingen grunn til å anta at barn får en mer stabil oppvekst dersom de rettslige båndene til den biologiske familien blir kuttet over. Vi kan ikke se at departementet har overveiet forekomst av sammenbrudd i fosterhjem eller forekomst av skilsmisse i fosterhjem, eller tatt hensyn til den forskning som foreligger. Adopsjon vil sette barnet i en mer usikker situasjon dersom fosterhjemmet skulle bryte sammen. Både norsk og svensk forskning viser at sammenbrudd i fosterhjem er hyppig forekommende, opp mot 60% av langtidsplasseringer:

"Mellom 40 – 60 % av barn i langtids-fosterhjem risikerer brudd i fosterhjemmet (Triseliotis 1989)."

<http://web.fm.uit.no/rbup/research/doc/barnisosalrisiko.php>

Viser her også til den generelle skilsmissestatistikken 2007, som kompliserer kraftig fosterhjems plasseringer og tenkt adopsjon: «*Ut frå skilsmissemønsteret i 2007 er det rekna ut at 43,4 prosent av ekteskapa kan ende i skilsmisse.*»

<http://www.ssb.no/emner/02/02/30/skilsmisse/>

Dette tallet er høyere for samboere.

"Sammanbrott i familjehem. Socialstyrelsens rapport 1995:9"

"Rapporten visar att det är vanligt med sammanbrott inom den svenska familjehemsvården. 44 procent av placeringarna i aktstudien hade varit föremål för sammanbrott."

http://www.nkmr.org/sammanbrott_i_familjehem.htm

Departementet legger til grunn i sitt lovforslag at adopsjon i seg selv ikke er problematisk for barn. Dette er en vrangforestilling. Det å være adoptert er ikke uproblematisk for barn. Spesielt kan man se at adopterte barn får problemer når de kommer i tenårene, og blir overrepresentert i barnevernet. (Samfunnsspeilet nr. 6, 1998)

<http://www.ssb.no/samfunnsspeilet/utg/9806/6.shtml>

Departementets henvisning til FNs barnekonvensjon oppfattes i denne sammenhengen som en forvrengning av konvensjonens intensjon, nemlig å beskytte barn mot vilkårlig behandling. Et barn som har biologisk familie i live faller ikke inn under bestemmelser som gir staten adgang til et slik omfattende og varig inngrep.

Forskning viser at adopsjon gir tryggere og mer forutsigbare oppvekstrammer enn fosterhjems plassering, på grunn av muligheten foreldrene har til å kreve tilbakeføring etter bvl. § 4-21. Barns uvisshet om varigheten av fosterhjems plasseringen kan ha stor betydning for deres utvikling. En undersøkelse av Bohman og Sigvardsson 1985 viste for eksempel at ved en alder av 15 år var det ingen forskjell mellom adoptivbarn og "vanlige" barn. Men både fosterbarn og tilbakeførte barn gikk det dårligere med. (s. 39)

Misbruk av forskning.

I voksen alder gikk det best med de som hadde fått være hos sine påstått for dårlige foreldre.

Hvordan gikk det med foreldrene som ble hundsett med av bedrevitere og deres sosiale eksperimenter på familiene? Det var ikke med i undersøkelsen. Som man skal få se lengre ned, så har forskerne alarmerende kunnskap om foreldrene til barnevernsbarn, og nødvendigheten av gode

sosiale relasjoner generelt.

Ord som «tortur» er passende for behandlingen av både foreldre og barn. Adskillelse foreldre og barn, er dokumentert farlig. For barn OG foreldre.

utenlandske undersøkelser konkluderer med at tidlig adopsjon generelt gir det beste utfallet hva angår barnets tilknytning og dets kognitive, emosjonelle og atferdsmessige utvikling, sammenlignet med barn som plasseres i fosterhjem eller institusjon. (s. 39)

Ikke sammenlignet med det å la barnet vokse opp hos sine foreldre, eller i det minste i den nærmeste slekt. Argumentet er derfor irrelevant.

Selv om adopsjon mot foreldrenes vilje er et inngripende tiltak ved at alle rettslige bånd mellom barn og foreldre brytes, er det på den annen side svært viktig for et barn at det får vokse opp under forhold som i minst mulig grad er preget av usikkerhet med hensyn til framtiden. (s. 39)

Det er dokumentert at prognosene for de barna barnevernet tar er høyst «preget av usikkerhet med hensyn til framtiden.» Ikke minst grunnet 8 ganger flere selvmord og dødeligheten generelt.

Det er høyst usikkert om dette vil føre til f.eks 9 ganger flere selvmord. Eller om «lykkepiller», «hippie-dop» som ritalin, og tvilsomme produkter legemiddelindustrien tjener rått på, klarer å få ned dødsfall og selvmord litt. Det er jo mulig å dope mennesker ned. Men er det etisk forsvarlig?

Siden lidelsen ikke er like stor hos påstått for dårlige foreldre, så undrer vi litt over hva effektiv hjelp i hjemmet ville gjort for barna. OG: For foreldrene.

Det mangler også en redegjørelse for hvor mye penger stat og kommune sparer på utgifter til advokater og rettsaker. Kanskje departementet også håper at dette vil føre til at noen fosterpersoner har barna gratis hos seg. Det er altså mye å tjene på å gjøre familier rettsløse.

Det vil si de familiene som ikke en gang er verd å få uttale seg. Vi sender likevel vår mening.

7. FORSLAG OM PLIKT FOR BARNEVERNTJENESTEN TIL Å EVALUERE HJELPETILTAK

Departementet anmodes om å utrede bruken av hjelpetiltak på generelt grunnlag; hva slags tiltak som blir iverksatt i de ulike situasjonene, og hvorvidt tiltaket er formålstjenlig. Uten denne kunnskapen er det ikke mulig å foreta reelle evalueringer av hvorvidt hjelpetiltak har vært til nytte i den enkelte situasjonen.

Det forekommer at familier får "frivillige" hjelpetiltak som de ikke ønsker eller ikke trenger. Vi er blitt gjort kjent med at det har vært benyttet hjelpetiltak som ikke har relatert seg til familiens problemer, eller som har bidratt til forverring av situasjonen.

Etter dagens praksis reises det omsorgssak på et slikt grunnlag. Dette kan vi ikke lenger leve med.

Barneverntjenesten bør fratras flere av oppgavene som de er satt til å administrere. Vi foreslår følgende:

Utdeling av friplass (ev. redusert sats) i barnehagen bør bli administrert av det kommunale barnehagekontoret.

Kommunens omsorgstjeneste må bygges opp, slik at familier som trenger det igjen kan få tilbud om husmorvikar, hjemmehjelp.

Departementet vil understreke hvor viktig det er å unngå at barn i for lang tid mottar hjelpetiltak som ikke fungerer etter sitt formål. (s. 44)

Det er godt dokumentert at barnevernet ikke fungerer etter formålet. Er det den norske adferdsindustriens *selvbilde* dette skal måles etter? Vi etterlyser objektiv behandling av problemet barnevernet.

Barnevernets evalueringer virker hittil til å handle om ønsket om mer makt, mer penger og mer av det som ikke virker.

Hvordan skal dette forenes med evaluering av EGNE tiltak overfor barn? Evalueringene vil nok generere noen flere arbeidsplasser. Imidlertid skulle det jo handle om dette høyst subjektive begrepet «barns beste».

Et siktemål med systematiske evalueringer må således være å unngå at barn lever under omsorgssvikt fordi man viderefører, eller prøver ut stadig nye, hjelpetiltak som ikke i tilstrekkelig grad bedrer barnets situasjon. (s. 44)

Med dette sier jo departementet at barnevernet driver med omsorgssvikt. Det er vel høyst urealistisk å tro at barnevernet evaluerer at de driver med omsorgssvikt. Vil ikke slike erkjennelser medføre erstatningsplikt og ubehagelige mediaoppslag?

Hva slags «systematisk» arbeide som skal utføres, av folk uten en utdanning for vitenskapelig forståelse, er også høyst uvisst.

8. FORSLAG OM PRESISERING AV KRITERIENE FOR TILBAKEFØRING ETTER OMSORGSOVERTAKELSE

Barn skal som en absolutt hovedregel vokse opp i sin egen biologiske familie. Dette må ligge sementert i all forståelse av familie/barn-arbeid og det lovverket som skal ivareta de juridiske aspektene. Barn skal ikke bli atskilt fra sine foreldre uten at det foreligger alvorlig trussel for barnets liv og sikkerhet. I dag praktiseres en utstrakt bruk av såkalte omsorgstiltak basert på tvang mot barn og foreldre. En slik mangel på respekt for den biologiske familie bryter med internasjonale konvensjoner.

Den biologiske familiens rettsstilling står sterkt i de internasjonale konvensjoner som Norge har ratifisert. Vi trekker frem følgende:

Retten til respekt for personlig frihet og familieliv står sentralt i Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK):

Art 5: "Everyone has the right to liberty and security of person. No one shall be deprived of his liberty save in the following cases and in accordance with a procedure prescribed by law"

Art 8: "Everyone has the right to respect for his private and family life, his home and his correspondence. There shall be no interference by a public authority with the exercise of this right except such as is in accordance with the law and is necessary in a democratic society (...)."

Art 12: "Men and women of marriageable age have the right to marry and to found a family, according to the national laws governing the exercise of this right."

Her kan tilføyes flere av EMKs artikler.

<http://www.lovdata.no/cgi-wift/ldles?doc=/all/nl-19990521-030.html#EMKE-A8>

Fra FN-konvensjonen om barnets rettigheter er klar på det særlige vernet som barn har krav på innenfor sin egen biologiske familie:

Art. 5: "Staten skal respektere de rettigheter og plikter foreldrene og andre foresatte har for å gi barnet veiledning og støtte slik at barnet skal kunne hevde konvensjonens rettigheter.

Art 9: "Barnet skal ikke adskilles fra sine foreldre mot sin vilje, unntatt når dette er nødvendig av hensyn til barnets beste."

Art 10: "Søknader om familiegjening over landegrensener skal behandles på en positiv, human og rask måte. Barnet har rett til regelmessig kontakt med begge foreldre."

Art 16: Barnet skal ikke utsettes for vilkårlig eller ulovlig innblanding i sitt privatliv, i familien, i hjemmet eller i korrespondansen sin. Det skal beskyttes mot ulovlig angrep mot ære og omdømme."

Art 25: "Barn plassert i omsorgstiltak utenfor familiemiljøet har krav på regelmessig vurdering av behandlingen og oppholdet der."

http://www.regjeringen.no/nb/dep/bld/dok/veiledninger_brosjyrer/2000/Barnekonvensjonen-kortversjon-norsk.html?id=87582

FN-konvensjonen vektlegger at omsorgsovertakelse og plassering av barn utenfor den biologiske familien må ses på som en temporær løsning. FNs komité for økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter kritiserte i 2005 Norge for sin behandling av vanskeligstilte familier og for den omfattende bruken av fosterhjemsplassing av barn. Siden 2005 har imidlertid den relative andelen av barn som lever atskilt fra sine biologiske foreldre steget.

(Om dette og følgende, se også i begynnelsen av del 2.)

"Dessuten fastslår FN-komitéen at et for høyt antall barn skilles fra sine foreldre og plasseres i institusjoner og fosterhjem."

<http://pub.tv2.no/nettavisen/verden/article390003.ece>

FN-organet er *klinkende klar i sin fordømming* av Norge for den omfattende bruken av omsorgsovertakelse:

Children deprived of their family environment

23. The Committee is concerned at the number of children who have been removed from their families and live in foster homes or other institutions. In this regard, the Committee notes the State party's willingness to review its practices concerning the removal of children from their family environment.

24. The Committee recommends that the State party take measures to address the causes of the rising number of children who are removed from their families, including through adequate support to biological parents. The State encourages the State party to give priority to protecting the natural family environment and ensure that removal from the family and placement in foster care or institutions is used only as a measure of last resort when in the best interests of the child.

Periodic review of placement

25. While welcoming the efforts of the Ministry of Children and Family Affairs, the Committee is concerned about the insufficient periodic review of children placed in foster homes due to a lack of sufficient numbers of supervisors and lack of training of supervisors.

26. The Committee recommends that the State party pursue its efforts to ensure adequate supervision of the situation of children placed in foster homes or institutions.

[http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/385c2add1632f4a8c12565a9004dc311/1a35ad6034bde2a4c1257018002e091e/\\$FILE/G0544025.pdf](http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/385c2add1632f4a8c12565a9004dc311/1a35ad6034bde2a4c1257018002e091e/$FILE/G0544025.pdf)

Fra *Summary Record of the 15th Meeting: 09/05/2005* fremkommer det at FN-organet stiller spørsmål ved det store antall barn som er tatt under offentlig omsorg i Norge, OG at FN ønsker svar på hva som er blitt gjort for å forene foreldre og barn igjen:

25. It was unclear why such large numbers of children were being placed in foster care and how long they remained in that situation. She [Ms. Bras Gomes] wished to know what steps were being taken to reunite those children with their families."

<http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/385c2add1632f4a8c12565a9004dc311/218d30201b22d57bc12570040052cef5>

Norge ble dømt i Den europeiske menneskerettighetsdomstolen (EMD) i Adele Johansen-saken for brudd på EMKs artikkel 8 om retten til respekt for privat- og familieliv. Den norske stat ble funnet skyldig i å ha forhindret Johansen i å ha kontakt med barnet sitt. Domstolen skriver at omsorgsovertakelse skal være en midlertidig løsning som ikke skal bli opprettholdt lenger en strengt tatt nødvendig.

51. The Government disputed the above contention. The Commission considered that there had been no violation with regard to the taking into public care and the refusal to terminate the care, but that there had been a violation with regard to the deprivation of the applicant's parental rights and access.

74. In the applicant's and the Commission's opinion, taking into care should in principle be a temporary measure to be discontinued as soon as circumstances permit. The deprivation of the applicant's parental rights and access had a permanent character and could only be considered "necessary" within the meaning of Article 8 para. 2 (art. 8-2) if supported by particularly strong reasons.

Og lengre ned i samme dokument:

FOR THESE REASONS, THE COURT

(...)

2. Holds by eight votes to one that the decision of 3 May 1990, in so far as it deprived the applicant of her access and parental rights in respect of her daughter, constituted a violation of Article 8

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=695936&portal=hbk&source=externalbydocnumber&table=1132746F1FE2A468ACCB CD1763D4D8149>

Departementets forslag til omfattende endringer av barnevernsloven er grov neglisjering av de internasjonale organers kritikk av norsk praktisering.

Det er allerede for høy terskel for tilbakeføring av barn til den biologiske familien. Vi mener at foreldre må kunne henvende seg direkte til retten selv med krav om opphevelse av tvangsvedtak/dom om omsorgsovertakelse. Slik lovverket er utformet i dag er det utelukkende barneverntjenesten som kan fremme sak om tilbakeføring. Vi aksepterer ikke et slikt misforhold mellom myndighetene på den ene siden og den biologiske familie på den andre; vi krever at foreldre gis samme adgang til å fremme sak som det myndighetene har.

Det må legges til rette for bedre samværsordninger mellom bortplasserte barn og den biologiske familien enn hva som er vanlig praksis i dag. Barn skal som en hovedregel tilbake til foreldrene sine, og samværsfrekvens må reflektere denne intensjonen. Det er viktig å opprettholde barnets kontakt med hele sin biologiske familie og det nettverket familien har rundt seg slik at tilbakeføringen kan gå lettere til barnets beste.

I dag blir barn tilbakeholdt i fosterhjem utelukkende fordi barnets tilknytning til fosterhjemmet blir påstått å være av en slik karakter at flytting tilbake til foreldrene kan bremse en god utvikling. Dette kan vi ikke akseptere. Myndighetene må ta grep som forhindrer at tvangsvedtak/-dom mot barn og foreldre blir opprettholdt lenger enn det som er absolutt nødvendig for å ivareta barnets liv og trygghet.

Så noen kommentarer til utvalgte punkter i høringsnotatet, fremdeles kap 8

Når det gjelder behandlingen av den enkelte sak er det viktig at kommunen, som forbereder sakene for fylkesnemnda, innhenter opplysninger om alle relevante faktiske forhold og sørger for at disse blir grundig vurdert. (s. 48)

Mange kommer sjokkerte ut av fylkesnemnda og domstoler, med utsagnet «De lyver jo!». Under slike omstendigheter er det urealistisk å tro at «alle relevante faktiske forhold» skal bli «grundig vurdert».

Departementet er imidlertid bekymret for at det tillates for stor usikkerhet med hensyn til foreldrenes omsorgsevne når barn tilbakeføres til hjemmet. (s. 48)

Det er umulig å dokumentere en fremtid. Det man VET er at barnevernet ikke lykkes med å gi de fleste barna en fremtid som andre. Mer av samme «medisin» er mildt sagt en tvilsom «løsning».

Departementet foreslår at man innfører et krav om at omsorgsovertakelse ikke skal oppheves dersom det foreligger reell tvil om at omsorgen vil være forsvarlig.

Det foreligger mer enn en generell tvil om det såkalte barnevernets omsorg er forsvarlig. Men igjen er det vel barnevernets subjektive selvfølelse man måler mot.

Departementet vil bemerke at dersom det er svakheter ved den omsorgssituasjonen barnet befinner seg i etter omsorgsovertakelsen, dvs. i fosterhjemmet eller i institusjon, må dette ikke brukes som grunn til å tilbakeføre barnet til en uforsvarlig

omsorgssituasjon hos foreldrene. I slike tilfeller må barnevernet sørge for at barnet får det tiltaket det har behov for. (s. 48)

Verd å merke seg at foreldrene ikke er et behov, i departementets øyne. For første gang i historien, så er den biologisk betingede familie ikke betinget. Departementets rådgivere er klokere enn både evolusjon og Gud. Kan hende ideen om å løsrive mennesket sosialt fra naturen (i mennesket), er noe overmodig? Siden mennesker i naturlig tilstand ikke driver med stadige byttinger av barn, så er det jo tenkbart at det er skadelig med andre «omsorgspersoner» enn foreldrene.

Departementet legger til grunn at forslaget til lovendring er i tråd med Norges folkerettslige forpliktelser på området, herunder blant annet FNs barnekonvensjon og Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK). Når det gjelder FNs barnekonvensjon følger det av artikkel 3 nr. 1 at barnets beste skal være et grunnleggende hensyn ved alle handlinger som gjelder barn. (s. 49)

Påstander om at noe er «barns beste» høres nok bra ut. Når realitetene er noe helt annet, så blir de pene ordene fort en måte «å koste» tragediene «under teppet».

Det kan utledes av praksis fra Den europeiske menneskerettsdomstol (EMD) at myndighetene har en plikt til å følge med i foreldrenes situasjon etter en omsorgsovertakelse, og at tilbakeføring kan nektes dersom forbedringen i foreldrenes omsorgsevne ikke med rimelig sikkerhet fremstår som stabil (s. 49)

Kronisk overvåking av grupper i samfunnet, er i seg selv mer enn betenkelig og IKKE i EMKs ånd. At det i tillegg skal utføres av en etat som erfaringsmessig leter etter noe «å ta» foreldrene for, er illevarslende!

9. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER AV FORSLAGENE

Stat, fylkeskommuner og kommuner sparer noe på f.eks å ta fra foreldre og barn juridiske muligheter til samvær og tilbakeføring. Altså rettsløshet.

Kostnaden som ligger i å drive institusjoner, og lønnsomheten i å være fosterforeldre, er med å gjøre dette til en tapsmaskin.

Prognosene for barn under det såkalte barnevernet, øker dette dramatisk i form av uførepensjoner, sosialstønad, helseproblemer etc etc.

Del 2

FORSKNINGSREVOLUSJON

De siste 15 årene har vært en revolusjon innenfor hjerneforskning, adferdsforskning og arvelighetsforskning. Det må være betimelig å undre om regjeringen har fått dette med seg. At man har 30 år med forskning, før dette, som også tar et oppgjør med *adskillelse barn og foreldre*, viser at den politiske utviklingen i Norge er underlig. Pressgrupper som meler sin egen kake har med all tydelighet fått en alt for stor makt. Virkeligheten undergraves.

FN

Det virker som om FN har fått med seg mer av den moderne forskning rundt arvelighet, familie og adskillelse.

FN krever tilbakeføringer av barn - tilbakeføringer til den biologiske familie. ⁽⁴⁾
Departementet gjør det motsatte.

Vi gjentar her, også på norsk, FN's krav til tilbakeføring av barn, da dette er i overensstemmelse med forskningen nedenfor.

Med hensyn til de forsøk på å overbevise om at Departementet forholder seg til menneskerettighetene, så er dette mildt sagt avslørende for hvor manipulerende departementet forholder seg til fakta.

Children deprived of their family environment

23. The Committee is concerned at the number of children who have been removed from their families and live in foster homes or other institutions. In this regard, the Committee notes the State party's willingness to review its practices concerning the removal of children from their family environment.

24. The Committee recommends that the State party take measures to address the causes of the rising number of children who are removed from their families, including through adequate support to biological parents. The State encourages the State party to give priority to protecting the natural family environment and ensure that removal from the family and placement in foster care or institutions is used only as a measure of last resort when in the

På norsk:

Barn fratatt sine familiemiljøer

23. Komiteen er bekymret over antallet barn som har blitt flyttet fra familien og lever i fosterhjem eller institusjoner. Komiteen tar til etterretning at staten (Norge) er villig til å gå gjennom praksisen med å flytte barn ut av sine familier.

24. Komiteen anbefaler at staten undersøker hvorfor antallet barn som fjernes øker så kraftig, og sørge for at det ytes hjelp til biologisk familie. Komiteen oppfordrer staten til å beskytte biologisk familie, og sørge for at barn bare fjernes som siste utvei når det er til barnets beste.

best interests of the child.

Periodic review of placement

25. While welcoming the efforts of the Ministry of Children and Family Affairs, the Committee is concerned about the insufficient periodic review of children placed in foster homes due to a lack of sufficient numbers of supervisors and lack of training of supervisors.

26. The Committee recommends that the State party pursue its efforts to ensure adequate supervision of the situation of children placed in foster homes or institutions.

Periodisk tilsyn ved plassering

25. Komiteen er positiv til bestrebelsene fra Barn- og Familiedepartement på dette område, men er bekymret for det utilstrekkelig tilsyn som føres med barnet etter barnet er plassert. Dette på grunn av for få tilsynsførere og oppfølging av dem faglig.

26. Komiteen anbefaler at staten fremmer tiltak for å sikre nødvendig tilsyn med situasjonen for de plasserte barna både i fosterhjem og institusjoner.

(Pkt. 24 har en trykkfeil, kommentert på Redd Våre Barn's forum: The State encourages the State party (...) Det bør vel lyde: The Committee encourages the State party (...))

Regjeringen øker imidlertid årlig antall barn som tas fra foreldre. I tillegg vil regjeringen ha en lov som dramatisk øker dette ytterligere.

DØMT FOR BRUDD PÅ MENNESKERETTIGHETENE

Norge er, som nevnt, dømt for brudd på menneskerettighetene i barnevernsaker. (Adele-saken.) Fordi myndighetene var for snare med å ta barn. ⁽⁵⁾ Likevel bare øker myndighetene problemet.

RETTE TIL RESPEKT FOR PRIVATLIV OG FAMILIELIV

Finner det på sin plass å igjen minne om Den Europeiske Menneskerettighetskonvensjonen (EMK). Her er en norsk utgave av nevnte artikkel 8.

Artikkel 8 - Retten til respekt for privatliv og familieliv

1 Enhver har rett til respekt for sitt privatliv og familieliv, sitt hjem og sin korrespondanse.

2 Det skal ikke skje noe inngrep av offentlig myndighet i utøvelsen av denne rettighet unntatt når dette er i samsvar med loven og er nødvendig i et demokratisk samfunn av hensyn til den nasjonale sikkerhet, offentlige trygghet eller landets økonomiske velferd, for å forebygge uorden eller kriminalitet, for å beskytte helse eller moral, eller for å beskytte andres rettigheter og friheter.

Barne- og likestillingsdepartementet har ute på høring en lov som øker bruddene på menneskerettighetene. Både fra FNs synsvinkel og sett fra Den Europeiske Menneskerettighetskonvensjonen (EMK).

Man kan undre seg over hva den norske regjering mener seg ha forstått, som ikke resten av verden kan gripe. Hva er det som er så viktig at man kan bryte internasjonale avtaler og ignorere forskning om lidelse, sykdom og død?

FORSKNINGSRAPPORTEN (SOM FORSVANT)

Blandt annet med henvisning til den sensurerte ⁽⁶⁾ rapporten ⁽⁷⁾ fra Folkehelseinstituttet om at norske barn sin helse er i verdenstoppen, reagerer vi på en ideologisk overprøving av kjent forskning og klare fakta.

Norske barn har det bare bedre og bedre. Pressgruppene og psykologene departementet trykker til sitt bryst, sier noe annet til det norske folk.

ADSKILLELSE FORELDRE OG BARN

Barna skades av adskillelse:

Fra boken "Adskillelse Barn og foreldre" av S Kvilhaug.

"En gruppe forskere i Israel, (...) presentert i Molecular Psychiatry i 1999, og referert bl.a i Mental Health Today, la fram meget overbevisende og dramatiske forskningsresultater vedrørende psykiske forstyrrelser relatert til tidlig tap av foreldre, særlig adskillelse på annen måte enn ved død. Innledningsvis uttales i forskningsrapporten at den antatte sammenhengen mellom tidlige miljømessige stressfaktorer som tap av foreldre som barn og psykisk sykdom i voksen alder, har pirret psykiateres nysgjerrighet i størstedelen av århundret. (...) synes det likevel ikke å ha pirret (...) nordiske forskeres (...)" ⁽⁸⁾

Sannsynligheten for at forskningsrapportens resultater var tilfeldige, måltet i promille!

Turid Suzanne Berg-Nielsen er norsk forsker innenfor klinisk barnepsykologi og barns tilknytning til foreldre. Hun bekrefter i hovedsak skadevirkningene av adskillelse barn og foreldre. ⁽⁹⁾ Minner om forskerens uttalelse til Forskning.no:

- Vi vet langt mer i dag enn man gjorde da en del politiske og feministiske ideologier ble dannet i forrige århundre.

«Kartet må tilpasses terrenget.»

Forskning rundt ødelagte/manglende sosiale relasjoner tyder på at livet forkortes gjerne med 10 år

om dette ikke fungerer. For barnavernsofrene kan jo dette illustreres med forskningen til Lars B. Kristofersen. ⁽¹⁰⁾

Det er dokumentert og kjent kunnskap at adskillelse barn og foreldre fører til depresjoner. Ofte av langvarig art. Siterer fra Sverre Kvilhaug.

"Forskergruppene knyttet til Agid og Kendler bringer også evidens for at det er en sammenheng mellom adskillelse fra foreldre i barndommen og utvikling av alvorlige psykiske lidelser i voksenalderen. Det som er ekstra interessant, er at de fant at adskillelse fra foreldre på annen måte enn ved foreldres død er mer skadelig enn om adskillelsen skyldes foreldrenes død. Agid fant for eksempel at tap av en forelder i barndommen, både ved død og ved annen adskillelse enn ved død, økte risikoen for å utvikle alvorlig depresjon cirka fire ganger. Økningen var imidlertid størst ved adskillelse på annen måte enn ved død, og hvis adskillelsen skjedde før barnet var 9 år. Tilsvarende fant Kendlers forskergruppe at tidlig adskillelse økte risikoen for depresjon i voksen alder, og at risikoen varte mye lenger etter adskillelse på annen måte enn ved død. Tidlig adskillelse økte også risikoen for alkoholmisbruk, og her fant Kendler sammenheng kun hvis adskillelsen skyldtes annet enn død, og den forhøyede risikoen varte livet ut." ⁽¹¹⁾

"Agid og kolleger fant også at effekten av tap ved varig adskillelse på annen måte enn ved død var mer slående enn tap som skyldtes død ($P=0,003$), og det samme gjaldt tap som skjedde før 9-års alderen ($P=0,003$) sammenlignet med tap senere i barndom og ungdom. Som vi ser, var også dette meget signifikante resultater." ⁽¹²⁾

O Agid, B Shapira, J Zislin & al har publisert en engelsk forskningsartikkel om dette på internett. ⁽¹³⁾

Dette er også gjennomgått i Sverre Kvilhaugs bok: Adskillelse barn og foreldre. ⁽¹⁴⁾ I boken går han igjennom internasjonal forskning.

Depresjon er bare et av mange eksempler på helsemessige problem som følge av adskillelse barn og foreldre.

"Forskerne fant også signifikant større omfang ($P=0,048$) av tidlig tap hos de med bipolare lidelser (manisk-depressive). De fant også et signifikant ($P=0,01$) større omfang av tidlig tap, særlig tap som skjedde før pasienten var 9 år gammel, blant schizofrenipasienter sammenlignet med kontrollgruppen av friske personer. Også for schizofreni økte sannsynligheten for å utvikle lidelsen med ca 4 ganger i forhold til de som ikke opplevde tidlig adskillelse." ⁽¹⁵⁾

"Depresjon forverrer helsa mer enn kroniske sykdommer som angina, leddgikt, astma og diabetes. Samtidig har deprimerte ofte et dårligere behandlingstilbud enn pasienter med andre kroniske lidelser.

Det er dr. Somnath Chatterji fra Verdens helseorganisasjon (WHO) og kollegaer som har kommet til denne konklusjonen, etter å ha undersøkt 245 404 mennesker som var med på WHO's World Health Survey." ⁽¹⁶⁾

AMMING

Hvordan ammehindring påvirker dyr og mennesker ⁽¹⁷⁾:

"- Også menneskebarn legger best på seg de første 3-4 månedene ved selvregulert amming, sier Nylander." Kommentaren kom på bakgrunn av den dramatiske forskjell i vekst og helse mellom kalver som ammet og kalver som ble fratatt moren.

"Overlege Gro Nylander ved Nasjonalt kompetansesenter for amming ved Rikshospitalet mener Grøndahls forskning er viktig, og at funnene viser tydelig samsvar med det man vet om amming og nærkontakt hos mennesker:

- Også menneskebarn legger best på seg de første 3-4 månedene ved selvregulert amming, det vil si at de får bryst så ofte som de vil. Brystbarn er også mindre syke enn de som får kumelkbasert morsmelkerstatning, sier Nylander."

"- Kvinner som ammer får bedre helse, og er blant annet mindre utsatt for kreft, diabetes og leddgikt senere i livet. Amming reduserer dessuten nivået av stresshormonet cortisol hos både mor og barn, sier Nylander."

Dette tar ikke det såkalte barnevernet hensyn til, og skader både mor og barn ved tidlig intervensjon. Hvem skal stå til ansvar for de påførte helseskader? Hva vil departementet gjøre med problemet?

Den påtenkte loven tar enda mindre hensyn til slike fakta.

DRAMATISKE HELSEPROBLEMER OG SELVMORDSPROSENT HOS DE SOM UNDERTRYKES AV BARNEVERNET

Lars B. Kristofersen sin rapport kjenner naturligvis departementet til:

Uførhet og dødelighet i perioden 1990-2002

Barnevernbarnas helse

<http://www.nibr.no/uploads/publications/73554262955c5368c576e02b38361f2d.pdf>

Norsk institutt for by- og regionforskning (NIBR) skriver:

"Rapporten indikerer at barnevernbarna og foreldrene deres har betydelige helseproblemer."

<http://www.nibr.no/publikasjoner/rapporter/109/>

Hadde man bygget på rapporten alene, så hadde begrepet "indikerer" vert å "pakke i bommul". Nå er det imidlertid så mye mer forskning enn denne kraftige "indikasjonen".

Tanken bak barnevernspolitikken eller «-faget», virker være at alt dette kan lastes foreldrene. Problemet er bare at det ikke kan dokumenteres. Det er pressgruppers budskap.

Det som derimot kan dokumenteres er alvorlige skadevirkninger av adskillelse barn og foreldre.

Når pressgruppene påstander ikke kan dokumenteres med god forskning, men derimot adskillelsens skader, så har departementet et etisk problem.

Minner også om at Bohman & Sigvardsson forskning ikke er tilbakevist med klar forskning: Bohman & Sigvardsson sin forskning viser prognosene til bv-barn kontra hjemmeværende hos tilsvarende påstått dårlige foreldre.

Bo Vinnerljung samlet jo internasjonal forskning, inkludert Bohman & Sigvardssons forskning. Han forsket også selv. Forskningen viste at INGEN tvangstiltak, gav adskillig bedre resultat enn tvangstiltak fra såkalt barnevern.

Hvem skal stå ansvarlig for tillegglidelsen det offentlig står for?

ARV OG MODERNE VITENSKAP

Arvelighetsperspektivet:

Forskerne VET arv utgjør ca 60-70% av adferdsavvik. 10% "vet-ikke-gruppe". Resten er miljø: Hodeskader, mobbing, voldtekt, overfall, dårlige venner, rus, etc.

Ut fra dette kan man stille spørsmål om om hvorfor man bruker over 10 milliarder på barnevernstiltak som nærmest utelukkende baserer seg på noe som ligner fundamentalistisk miljødeterminisme.

Den norske forskningen som viser at 80% av lykkefølelse er arv, understreker dette ytterligere. ⁽¹⁸⁾

"- Gener styrer 80 prosent av stabiliteten i både psykisk helse og uhelse, konkluderer forsker Ragnhild Bang Nes (37) ved Statens Folkehelseinstitutt."

Dette sa hun til forskning.no på bakgrunn av sin doktorgradsavhandling ved Universitetet i Oslo.

"I én av studiene ble 4 400 tvillinger fulgt gjennom en seksårsperiode. Tvillingene var mellom 18 og 31 år gamle. I to andre undersøkelser deltok en annen gruppe med over 8000 norske tvillinger."

Hvorfor bruker stat og kommune titalls milliarder på miljøbasert adferdsindustri, når genene er av aller største betydning? Hvorfor utvider man dette, når forskningen tilsier en kraftig snuoperasjon i innblanding?

Når det gjelder lykke og miljø, så viser vi til "Norsk Monitor, en stor undersøkelse som siden 1985

er foretatt hvert annet år blant ca. 4000 nordmenn." ⁽¹⁹⁾ Der er relasjoner og familie øverst på listen. ⁽²⁰⁾

For oss som vet hvordan det såkalte barnevernet skader familiens, ja, hele slekters relasjoner, så er det mildt sagt underlig at ødeleggelsen skal akselereres.

Ikke lykkes man med tilknytningen i fosterhjem heller. Det er kjent kunnskap at også mange adoptivforeldre slites med å lykkes mht dette. Det er en dramatisk mengde adopterte som får problemer og som relaterer til det såkalte barnevernet i tenårene og som ungdommer. ⁽²¹⁾

Når det gjelder husdyr, og dyreforskning, så er dette velkjent: Adferd er arvelig. for å si det folkelig: Det er dustete å kjøpe en valp som har gal far. Som kjent er ikke han-hunden så involvert i "oppdragelsen".

Moderne forskning viser at mennesket ikke er et unntak, bortsett fra f.eks evnen til å velge basert på rasjonell tenkning. Derfor "rimer" det ikke når man vil ha enda mer av foreldede metoder, ved hjelp av lover som liksomlegitimerer bruk av statens voldsmonopol - politimakt mot familier, kvinner og barn.

Ønsker vi et slikt samfunn?

Moderne lykkeforskning viser at man neppe er blitt lykkeligere i Norge de siste førti årene. Så hvorfor denne veldige veksten i innblanding i folks liv og hverdag? ⁽²²⁾

MYTEN OM SOSIAL ARV. SKAL FORSKNINGEN UNDERGRAVES AV IDEOLOGI?

Fra Forskning.no ⁽²³⁾:

"Marital Conflict and Conduct Problems in Children-of-Twins; Child Development, vol. 78, utgave 1, 2007.

"Studiens konklusjon er at foreldrenes krangling ikke er den mest sannsynlige forklaringen på vedvarende og alvorlige adferdsproblemer hos barn.

På den andre siden viser studien at foreldrenes gener påvirker hvor ofte de krangler med sine partnere, og de samme genene forårsaker mer adferdsproblemer når de blir gitt videre til barna.

- Studien antyder at ekteskapelige konflikter ikke er den store synderen, men at genene er det, sier K. Paige Harden, professor i psykologi ved University of Virginia, og studiens ledende forfatter.

- Våre funn har potensielle implikasjoner for behandlingen av adferdsproblemer: Å fokusere på barnets foreldre er vanlig i familieterapi, men dette er kanskje ikke like effektivt som å fokusere på barnet, sier Harden."

Myten om den sosiale arv kan illustreres med en forskningsartikkel i Aftenposten ⁽²⁴⁾:

"Barn av rusmisbrukere lever i gjennomsnitt i syv år med alvorlig rusmisbruk i familien før de får hjelp og ny omsorgsbasis. Flertallet av barna klarer seg likevel ganske bra.

Tilbakefall. Forskeren Aase Sundfær har fulgt barna til 31 rusmisbrukere over 20 år. Rapporten som Ullevål universitetssykehus nå publiserer inneholder fjerde gangs etterundersøkelse av barna til en gruppe kvinner med rusproblemer som fødte på Ullevål for 20 år siden.

Rapporten dokumenterer at det er vanskelig for kvinner med alvorlige stoff- eller alkoholproblemer å holde seg rusfrie gjennom barnas oppvekst med mindre de har en rusfri partner og et godt familienettverk."

Til tross for 7 år sammen med narkomane mødre, endte ikke barna opp som rusmisbrukere. Hva er det da det såkalte barnevernet er så redde for? Er rå, inhumane metoder som adskillelse foreldre og barn noe å satse på når gevinsten selv i ekstreme tilfeller er toppen minimal?

"- Foreldres alkoholmisbruk alene kan ikke forklare økt risiko for problem hos barn, seier Haugland, som har forsket på barn i familier der en av foreldrene er alkoholmisbruker." ⁽²⁵⁾

HVORDAN LEVER, OG LEVDE MAN, I ANDRE KULTURER

Antropologien og historien viser tilhørighet mellom primært mor og barn eller far og barn, sekundært storfamilien/slekt og barn eller nærmiljø og barn.

Ekstreme feminister som ser på familien som en kristen/jødisk arv, eller som en borgerlig tradisjon, er helt på villspor. Det handler om biologi og gener.

LIDELSEN SOM FØLGER DET Å IGNORERE DEN BIOLOGISKE FAMILIE

Det er dokumentert en alvorlig økning av lidelse i ikke-biologiske "familier".

Evolusjonspsykologene Martin Daly & Margo Wilson sin forskning viser dramatisk at barn ødelegges i ikke-biologisk miljø.

En norsk artikkel av prof. Marianne Haslev Skånland om Martin Daly & Margo Wilson sin forskning om skadene i ikke-biologisk miljø, finnes på prof. Marianne Haslev Skånland sine nettsider.⁽²⁶⁾

Evolusjonstenkningen er velkjent:

MINE gener arbeider jeg for å føre videre. I KONKURRANSE med andre sine. Daly & Wilsons forskning viser dette. I dyreverdenen fører dette til "asosial" behandling av andre dyrs avkom.

Martin Daly & Margo Wilson ville undersøke om man fant tilsvarende hos mennesker. Selvsagt gjorde man det. Derfor har vi begrep som "stemoderlig behandling".

På gruppenivå er det farlig å plassere barna hos fremmede. Hvorfor veier man ikke opp denne faren, mot de påståtte farer i hjemmet?

Kort sagt er mote-"sosiologien" på kollisjonskurs med den mest anerkjente vitenskapelige teori: Evolusjonsteorien.

VIRKER BARNEVERNETS TILTAK

Fra en rapport fra NIBR, en barnevernskritisk rapport som virker være sensurert bort fra internett⁽²⁷⁾.

"Det synes som norsk barnevern sliter med et paradoks: Barnevernet bruker i stor grad tiltak som vi har lite systematisk, forskningsbasert kunnskap om og som vi ”er usikre på” eller ”tror på” mye ut fra tradisjoner. Disse tiltakene har vært brukt i årtier, og man har verken klart å finne ut nøyaktig hvordan de virker eller klart å sette noe annet i stedet (”nye tiltaksformer”)." (s. 194)

Og videre:

"Fosterhjem benyttes i dagens barnevern både som hjelpetiltak og som omsorgstiltak. Denne tiltakstypen har ikke fått så ”dårlig ord” på seg som institusjonene, på tross av at en dansk studie etter en større review stiller spørsmålstegn ved effekten av fosterhjem internasjonalt. Også her bør mer forskningsinnsats inn." (s. 194)

3 av 10 barnevernsbarn klarer seg bra. Dette var NOVA⁽²⁸⁾ sin konklusjon. Et såkalt barnevern, som dokumentert ikke fungerer, planlegger man nå å utvide dramatisk gjennom en ny lov.

At det var ille var tidligere pekt på⁽²⁹⁾ av Nova-forskerne Sten-Erik Clausen og Lars B. Kristofersen, etter gjennomgang av 120 000 barnevernsklienter.

Hva vil departementet gjøre med at man ikke kan dokumentere at skadene skyldes utelukkende foreldre, men at barnevernet påfører barna betydelige skader?

DEN EKSTREME VEKSTEN I DET SÅKALTE BARNEVERNET

Innblanding i familieliv, akutt plasseringer, fosterfamilier etc vokser ukontrollert. I en slik situasjon vil altså den rødgrønne regjeringen gi mye friere fullmakter til det såkalte barnevernet.

Uten å komme med vitenskapelig evidens for noen nytte. Annet enn i et fåtall tilfeller av alle gangene de blander seg inn med tvang og trusler.

HVA FØRER URETTFERDIG BEHANDLING OG UNDERTRYKKELSE MED SEG?

Barnevernssofrene opplever seg svært urettferdig behandlet og undertrykte. Dette går på helsa løs.

Siter fra Forskning.no ⁽³⁰⁾:

"Det er Roberto De Vogli og kollegaer ved University College London og Finnish Institute of Occupational Health som har kommet fram til denne konklusjonen.

De undersøkte over 8 000 eldre statsansatte som jobbet for British Government i London. Seniorene måtte svare på ei rekke spørsmål om hvor rettferdig de følte at de var blitt behandlet både på jobben, i familien og i samfunnet generelt.

I nesten 11 år etter dette fulgte forskerne med på både den mentale og den fysiske helsa til de aldrende forsøkspersonene.

Da viste det seg at risikoen for å ende opp med alvorlig hjertesykdom var to ganger høyere hos de som hadde følt seg mest urettferdig behandlet, sammenlignet med de som hadde rapportert om minst urettferdighet.

Kvinner og mennesker med lav inntekt og status hadde større risiko for å føle seg urettferdig behandlet og dette så igjen ut til å ha en sammenheng med en høyere grad av psykiske og fysiske problemer.

Dermed ser det ut til at rettferdighet er en av nøklene til et sunnere samfunn, mener forskerne."

Det nevnes ikke så ofte i mainstream-media. Likevel er det kjent at antall mord i fredstid var dramatisk høye i de kommunistiske undertrykkelsesregimene. Fra slike og andre regimer, er det kjent at undertrykkelse fører til sosiale opptøyer og vold.

Det er vel dette vi vil få mer av i Norge. I takt med at familiens selvstendige rett undertrykkes, så kan man vente sammenstøt mellom politi/barnevern og familier. Vi ser vel allerede en økning av dette.

Er det slik vi ønsker Norge skal være?

FAMILIEN OG SLEKTEN ER RESURSER

Familien kan hjelpe mer enn medisiner. Viktigheten av å bruke familien som problemløsende faktor kan illustreres med hvordan psykotiske fikk like gode resultater av et familieopplegg som av medisin. ⁽³¹⁾

"- Nesten alle får tilbud om medisiner, men få får tilbud om et psykoedukativt opplegg. Opplegget koster ikke mer enn medisiner, og er uten bivirkninger, sier Gerd-Ragna Bloch Thorsen, leder i Norsk psykiatrisk forening."

De enorme utgiftene man har til uvirksom og skadelig barnevern, kan minskes enormt, om man forholder seg til familien som ressurs.

I dag tar man barn med såkalt ADHD og mange andre problemstillinger fra foreldrene, og inn i rådyre opplegg som ikke hjelper. Dette er en enorm sløsing med samfunnets ressurser.

Barnevernets familieløsninger virker veldig splittende på slekt og familie. Dette skyldes erfaringsmessig maktkulturen i barnevernet. Det er mye uærlighet og "splitt og hersk". Dette skader mennesker, de svake mest. Det er et paradoks all den tid de svake selvsagt trenger mest støtte.

DEN MANGLENDE OBJEKTIVITETEN

Foreldre og familier har liten opinionsdannende makt. Dette gjelder enda mye mer barnevernssofrene. De har oftest for lite ressurser til å svare på krigen mot deres familier.

Hvordan vil Barne- og likestillingsdepartementet hjelpe disse til ytringsfrihet, slik at de berørte gruppene får uttale seg offentlig.

Vi vet jo at departementet velger den totalitære vei: Barne- og likestillingsdepartementet og Kjell Erik Øye krever at grupper som ytrer seg mot familieødeleggelsen skal presses til taushet. For dette er dere anmeldt.

HVORAN BOTE PÅ DEN MANGLENDE OBJEKTIVITETEN I INFORMASJONSSTRØMMEN?

Departementet har ansvar for å skaffe seg rådgivere som presenterer og bygger på mer enn dårlig forskning og «undersøkelser» av ymse kvalitet. Barn og familier trenger mer enn det som kan tolkes i retning av barneverns- og adferdsindustriens ønsker om å stille seg selv i best mulig lys. De trenger mer enn det som forsvarer ideologien.

Et objektivt forhold til forskning må ikke behandles som en trussel. Selv om det skulle få følger for ideologien, eller for offentlig ansatte og andre som tjener penger på barn og familier.

ALLEREDE BEHOV FOR OMFATTENDE RETTLIGE OPPGJØR

Behovet for et rettslig oppgjør bygger på bl.a:

- Ignoreringen av FN.
- Ignoreringen av de europeiske menneskerettigheter.
- Ignoreringen av 50 år med forskning. Dvs den forskningen som ikke passer ideologien og pressgruppene.
- Ignoreringen av den manglende yringsfrihet hos barnevernsofrene.
- Ignoreringen av den manglende objektivitet i informasjonsstrømmen.
- De påviste skader som setter ned både livskvalitet og levetid dramatisk.
- Sløsing med offentlige midler på prosjekter og institusjoner stort sett bare pressgruppene får glede av.
- Etc.

Man kan også bruke menneskerettighetenes forbud mot tortur. Lidelse som ødelegger helse, drar mange år fra livet, og som driver selvmordene dramatisk opp, er naturligvis umenneskelig.

Siden skadevirkningene ER DOKUMENTERT, så må vi arbeide for et rettslig oppgjør overfor ALLE disse som er med å "pushe" mer lidelse og flere overgrep - altså flere brudd på de negative menneskerettighetene og familiens selvstendige rett.

Med denne nye loven, er det denne lidelsen i familiene som skal økes.

Kilder:

1. Artikkel i Aftenposten: Gruer 300 000 barn seg? Av JAN ARILD SNOEN, Minerva.
<http://www.aftenposten.no/meninger/kronikker/article1546818.ece>
2. Regjeringen.no: Omfattende endringer i barnevernloven ut på høring
<http://www.regjeringen.no/nb/dep/bld/pressesenter/pressemeldinger/2008/omfattende-endringer-i-barnevernloven-ut.html?id=533569>
3. Artikkel i Dagbladet: Godt nok for barn av Stein Erik Ulvund Professor dr.philos. Universitetet i Oslo
<http://www.dagbladet.no/kultur/2003/03/16/364062.html>
4. FN kritiserer Norges barnevernspolitikk.
[http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/385c2add1632f4a8c12565a9004dc311/1a35ad6034bde2a4c1257018002e091e/\\$FILE/G0544025.pdf](http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/385c2add1632f4a8c12565a9004dc311/1a35ad6034bde2a4c1257018002e091e/$FILE/G0544025.pdf)
Oversettelse: <http://forum.r-b-v.net/viewtopic.php?p=5799#5799>
5. Oversikt over Adele-saken:
http://www.barnasrett.no/Relevante%20Saker/adele_johansen.htm
6. Brev om sensur:
<http://www.aftenposten.no/nyheter/iriks/article1561804.ece>
- 7.a Hvem sensurerte?
http://www.sfm.no/Arkiv-2008/Art-Okt-08/05.10.2008.Folkehelseinstituttet_utsatt_for_sensur.htm
- 7.b Her lå den sensurerte filen
<http://www.fhi.no/dav/45479F16A9.pdf>
8. Atskillelse barn og foreldre av Sverre Kvilhaug. ISBN 82-303-0532-3. 144 sider.
9. Forsker Turid Suzanne Berg-Nielsen om barns tilknytning til foreldre.
<http://www.forskning.no/Artikler/2008/mars/1204728587.86>
10. Lars B. Kristofersen (Nova) sin forskning på de som berøres av barnevernet, dekker perioden 1990-2005 som bl.a består av over 120.000 tidligere og nåværende barnevernsklienter.
http://www.nova.no/asset/3397/1/3397_1.pdf
11. Sverre Kvilhaugs artikkel med henv. til forskergruppene knyttet til Agid og Kendler.
http://www.barnasrett.no/sverre_kvilhaug/det_fortidde_traume.htm
12. Artikkelen: Hensynet til barnets beste i barnevernsaker i lys av forskningsbasert kunnskap
http://www.barnasrett.no/sverre_kvilhaug/hensynet_til_barnets_beste.htm
13. Forskningsartikkel relatert til forskningen nevnt av Sverre Kvilhaug
<http://www.nature.com/mp/journal/v4/n2/pdf/4000473a.pdf>
14. Atskillelse barn og foreldre av Sverre Kvilhaug. ISBN 82-303-0532-3. 144 sider.
15. Artikkel med samme navn: HENSYNET TIL BARNETS BESTE I BARNEVERNSSAKER I LYS AV FORSKNINGSBASERT KUNNSKAP
http://www.barnasrett.no/sverre_kvilhaug/hensynet_til_barnets_beste.pdf
16. Depresjon forverrer helsa mer enn kroniske sykdommer som angina, (...) Sit: Forskning.no
<http://www.forskning.no/Artikler/2007/september/1189083511.9>
17. Amming dyr (kyr) og mennesker.
<http://www.forskning.no/Artikler/2007/september/1189683902.37>
18. Gener styrer 80 prosent av stabiliteten i både psykisk helse og uhelse, konkluderer forsker Ragnhild Bang Nes
<http://www.forskning.no/Artikler/2007/desember/1198052663.08>
19. Norsk Monitor, en stor undersøkelse (...). Sit: Aftenposten.
<http://www.aftenposten.no/fakta/innsikt/article2604126.ece>
20. Grafisk illustrasjon.
<http://www.aftenposten.no/fakta/innsikt/article2604126.ece?service=bildeviser&nr=0&felt=brodtekst>

21. SSB, Samfunnsspeilet
<http://www.ssb.no/samfunnsspeilet/utg/9806/6.shtml>
22. Lykkeforskning / BI-forskerne Guri Hjeltnes og Per Espen Stoknes
<http://www.forskning.no/Artikler/2007/januar/1169723355.0>
23. Forskning.no's referanse: Harden KP, Turkheimer E, Emery RE, D'Onofrio BM, Slutske WS, Heath AC og Martin NG; Marital Conflict and Conduct Problems in Children-of-Twins; Child Development, vol. 78, utgave 1, 2007.
<http://www.forskning.no/Artikler/2007/februar/1171281578.72>
24. Flertallet av barna til rusmisbrukere klarer seg ganske bra.
<http://www.aftenposten.no/helse/article777654.ece>
25. Artikkel Forskning.no: Det ER håp for alle
<http://www.forskning.no/Artikler/2006/januar/1138611479.83>
26. Forskningsartikkel på norsk om Martin Daly & Margo Wilsons forskning.
<http://www.mhskanland.net/page64/page65/page5/page5.html>
27. NIBR-rapporten som virker sensurert bort fra internett lå her:
<http://www.nibr.no/content/download/4406/20805/file/2006-7.pdf>
RVB har imidlertid registrert rapporten:
<http://www.google.com/search?hl=no&q=%22synes+som+norsk+barnevern+sliter+med+et+paradoks%22&start=0&sa=N&filter=0>
28. Nova viser at 3 av 10 barnevernsbarn lykkes.
http://www.nova.no/asset/3397/1/3397_1.pdf
29. Lars B. Kristofersen (Nova) sin forskning på de som berøres av barnevernet, dekker perioden 1990-2005 som bl.a består av over 120.000 tidligere og nåværende barnevernsklinter.
http://www.nova.no/asset/3397/1/3397_1.pdf
30. Urettferdig behandling og helse.
<http://www.forskning.no/Artikler/2007/mai/1179150088.8>
31. Familieopplegg like effektivt som medisin
<http://www.legeforeningen.no/index.gan?id=89267>

**Fra Gruppen til Familiens Selvstendige Rett (GFSR)
Mona Lygre og Bjørn Erik Bjorbekmo**

**BarnasRett.no v.
Jarl Rune Nilsson**

**For Redd Våre Barn (RVB), r-v-b.net / r-b-v.net
Arild Holta**

(OBS: Noen stavefeil er rettet opp, ellers ingen endringer.)